Р Е Ш Е Н И Е
№ 43453

гр. София, 06.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 45 състав,** в публично заседание на 03.11.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **11044** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 188 от ЗДДС.

Делото е образувано по жалба на „Стима Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] етаж 7, ап. 104, представлявано от управителя С. В. Р., чрез пълномощника си адвокат Ю. В. Н., Софийска адвокатска колегия, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ФК – 324 – 0481400 / 28.08.2026 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. б) от ЗДДС, за нарушение на чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект: бунгало „Р.“, находящо се в [населено място], [улица] – къмпинг „А.“, стопанисвано от „Стема Инженеринг“ ЕООД, и забрана за достъп до него за срок от 14 (четиринадесет) дни.

В жалбата е посочено, че заповедта е незаконосъобразна, необоснована и неправилна. Тя е постановена при нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. В заповедта за налагане на принудителната административна мярка липсват конкретни мотиви относно определения 14 – дневен срок. Нарушен е принципът на съразмерност по чл. 6 от АПК. Нарушени са целите по чл. 22 от ЗАНН.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Ю. Н.. Иска от съда да отмени оспорената заповед като незаконосъобразна. Основното съображение е за наличие на несъвместимост с правото на ЕС. Иска се присъждане на разноски по делото. Представя се списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът - началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт Л. И. - оспорва жалбата и желае юрисконсултско възнаграждение.
Съдът, от доказателствата, съставляващи административната преписка и приети без оспорване от страна на жалбоподателя, приема за установено следното:
С оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ФК – 324 – 0481400 / 28.08.2026 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, издадена на правно основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. б) от ЗДДС, за нарушение на чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект: бунгало „Р.“, находящо се в [населено място], [улица] – къмпинг „А.“, стопанисвано от „Стема Инженеринг“ ЕООД, и забрана за достъп до него за срок от 14 (четиринадесет) дни.
Мярката е приложена във връзка с извършена оперативна проверка на търговски обект – сезонен / временен – по смисъла на § 1, т. 41 от ДР на ЗДДС – бунгало „Р.“, находящо се в: [населено място], [улица] – къмпинг „А.“, стопанисвано от „Стима Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [жилищен адрес] етаж 7, ап. 104, представлявано от управителя С. В. Р., при която е констатирано, че търговецът, в качеството си на лице по чл. 3 от Наредба № Н – 18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, не е монтирал и въвел в експлоатация, регистрирано в НАП фискално устройство (ФУ) от датата на започване на дейността в обекта, с което е допуснато нарушение на разпоредбите в същата наредба.
При проверката, извършена от страна на компетентните органи на НАП, е установено, че дружеството е било длъжно да монтира, въведе в експлоатация и регистрира в НАП фискално устройство.
Извършена е контролна покупка на услуга – 4 броя нощувки за периода от дата 13.08.2026 г. до дата 17.08.2026 г., на обща стойност 400. 00 евро, заплатени в брой от проверяващия екип преди легитимация.
За извършената продажба не е издадена фискална касова бележка, нито ръчна касова бележка от кочан с касови бележки при плащането на услугата. Сумата е била заплатена от Т. Б. – инспектор по приходите, а плащането е прието от М. С. Р. – мениджър продажби в обекта. Търговският обект е сезонен, с работно време от м. Юни до м. Септември. Установено е, че в търговския обект няма монтирано, въведено в експлоатация и регистрирано в НАП фискално устройство.
Като резултат от оперативната проверка спрямо дружество „Стима Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е приложена ПАМ. Недоволен от така приложената ПАМ, жалбоподателят упражнява правото си на съдебен контрол пред състав на АССГ.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след обсъждане на доказателствата и на доводите на страните, формира следните изводи по съществото на спора:
Жалбата е подадена в срок, от пряко засегнатото юридическо лице и е процесуално допустима за разглеждане. По същество е и основателна.
Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ФК – 324 – 0481400 / 28.08.2026 г., е издадена от компетентен административен орган, но е материално незаконосъобразна.
Оспорващото дружество не успява да се справи с тежестта да обори констатациите, послужили като основание да бъде издадена и приложена оспорената ПАМ. За несъмнено настоящият състав приема, че търговецът, като лице по чл. 3, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане, чрез фискални устройства на продажби в търговските обекти, не е изпълнил

задължението си да монтира, въведе в експлоатация и регистрира в НАП фискално устройство. Това безспорно осъществява състава на чл. 186, ал. 1, т. 1, буква „б“ от ЗДДС.
При наличие на констатирано обстоятелство, по смисъла на чл. 186, ал. 1, т. 1 буква „б“ от ЗДДС компетентният административен орган действа в условията на обвързана компетентност и постановява спрямо нарушителя да се приложи ПАМ. Упражнявайки компетентността си обаче, той е задължен да се съобразява и с изискванията за законосъобразност на административните актове, т. е. разполага и с компетентност от вида „оперативна самостоятелност“ (аргумент от чл. 169 от АПК). Целта на принудителната административна мярка по чл. 186, ал. 1 ЗДДС е преустановяване на неправомерни действия (бездействие) на задължено лице (търговец), които действия имат за последица ощетяване на Фиска (Бюджета), посредством неизпълнение на задълженията, регламентирани с цитираната наредба, респ. – със ЗДДС. Несъмнено, т. нар. „обществена опасност“ на такива нарушения не е пренебрежимо малка, когато се касае за неизпълнение на задължение за монтиране, въвеждане в експлоатация и регистриране в НАП на фискално устройство (ФУ).
В случая издателят на оспорената заповед е приел с мотивите си, обосноваващи продължителността на срока за запечатване на ресторанта, които всъщност са и мотиви на самата заповед, че: в търговския обект липсва ФУ; Обектът е временен търговски обект, което налага изпълнението на ПАМ преди същата да е влязла в сила; в хода на проверката не е издаден фискален бон; липсата на ФУ е едно най-грубите нарушения на данъчното законодателство; има наличие на непогасени публични вземания в размер на 16 893. 85 лева.
По силата на чл. 186, ал. 1 ЗДДС запечатването се налага за срок „до 30 дни“ (аргумент от чл. 186, ал. 1 от ЗДДС). При определяне на продължителността на мярката административният орган действа при оперативна самостоятелност, но е длъжен по силата на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК във връзка с чл. 186, ал. 3 ЗДДС да изложи ясни, конкретни и относими фактически основания защо е определил срок от 14 дни (близък до средния размер), а не минимален срок.
На следващо място, в оспорената заповед са включени неотносими обстоятелства: Административният орган се е мотивирал с наличие на непогасени публични задължения на дружеството в размер на 8 637. 68 евро и с декларирани данъчни печалби за 2023 г., 2024 г. и 2025 г. Според трайната съдебна практика на ВАС публичните задължения и общите финансови резултати на търговеца са ирелевантни за преценката на конкретното нарушение по чл. 118 / чл. 186 ЗДДС и не могат да обосновават завишаване на срока на ПАМ. (В този смисъл е Решение № 126 от 11.01.2022 г. по адм. д. № 5179/2021 на ВАС).
В материалите по делото е налице издадено Наказателно постановление (НП) № 908004-F906885/21.08.2026 г., с което на „Стима Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция от 3 150 евро на основание чл. 185, ал. 2, изр. първо ЗДДС за нарушение на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. във връзка с чл. 118, ал. 4 ЗДДС. В наказателното постановление нарушението е описано по следния начин – към момента на проверката в търговския обект няма инсталирано и въведено в експлоатация фискално устройство с изградена дистанционна връзка с НАП. Тоест, нарушението, за което е наложена имуществена санкция, е тъждествено на това, по отношение на което е приложена ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него“.
Това от своя страна прави необходимо да се разгледа задължителната практика на Съда на ЕС. Съгласно задължителното тълкуване, дадено с Решение от 4 май 2023 г. на Съда на Европейския съюз (СЕС) по дело С-97/21 (MV – 98), чл. 273 от Директива 2006/112/ЕО и чл. 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз (Х.) не допускат национална правна уредба, при която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение след отделни и самостоятелни производства

на едно лице се налагат кумулативно имуществена санкция и мярка запечатване на обект, подлежащи на обжалване пред различни съдилища, когато уредбата не осигурява механизъм за координация на производствата, свеждащ допълнителната тежест до строго необходимото, и не гарантира, че общата тежест на всички санкции съответства на тежестта на нарушението.
С това Решение Съдът на ЕС постанови, че „член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност и член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която за едно и също неизпълнение на данъчно задължение и след провеждане на отделни и самостоятелни производства на данъчнозадължено лице може да бъде наложена мярка имуществена санкция и мярка запечатване на търговски обект, които подлежат на обжалване пред различни съдилища, доколкото посочената правна уредба не осигурява координиране на производствата, позволяващо да се сведе до стриктно необходимото допълнителната тежест от кумулирането на посочените мерки, и не позволява да се гарантира, че тежестта на всички наложени санкции съответства на тежестта на разглежданото нарушение“.
Прилагането на санкционни мерки и принуда в областта на ДДС представлява прилагане на правото на Съюза по смисъла на чл. 51, пар. 1 от Хартата, поради което националните разпоредби на чл. 186, ал. 1 ЗДДС („независимо от предвидените глоби или имуществени санкции“) трябва да бъдат оставени без приложение като противоречащи на принципа за забрана на повторното санкциониране (ne bis in idem) и принципа на пропорционалност.
В този смисъл е налице и формирана практика на ВАС, а именно:
Решение № 3058 от 24.03.2025 г. по адм. д. № 11053/2024 г. на ВАС, I о., в което се разглежда идентичен случай по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „б“ ЗДДС (липса на регистрирано ФУ и наложена санкция по чл. 185, ал. 2 ЗДДС). ВАС постановява, че практиката по дело С-97/21 се прилага изцяло спрямо нарушенията по буква „б“; бланкетното изявление на органа, че е съобразил имуществената санкция, или фактът, че двете производства се водят от един и същ орган, не осигурява изискуемата от правото на ЕС координация.
В Решение № 5377 от 19.05.2026 г. по адм. д. № 2996/2026 г. на ВАС, I о. приема, че автоматичното кумулиране на имуществени санкции и запечатване в отделни производства по ЗАНН и АПК е достатъчно самостоятелно основание за незаконосъобразност на заповедта за ПАМ.
В заключение - оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ФК – 324 – 0481400 / 28.08.2026 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП, с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. б) от ЗДДС, за нарушение на чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, е наложена принудителна административна мярка запечатване на търговски обект: бунгало „Р.“, находящо се в [населено място], [улица] – къмпинг „А.“, стопанисвано от „Стема Инженеринг“ ЕООД, и забрана за достъп до него за срок от 14 (четиринадесет) дни, е издадена в нарушение на материалния закон и като такава подлежи на отмяна.
При този изход на спора се дължат разноски, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в полза на „Стима Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [жк], [жилищен адрес] етаж 7, ап. 104, представлявано от управителя С. В. Р.. Представени са доказателства за платена държавна такса в размер на 25. 56 евро и 500 евро, платени с платежно нареждане в полза на адв. Н..
С оглед на гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 186, ал. 4 ЗДДС, Административен съд София - град, 45 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба „Стима Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], Заповед за прилагане на принудителна административна мярка ФК – 324 – 0481400 / 28.08.2026 г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ [населено място], дирекция „Оперативни дейности“, Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите (НАП) да заплати в полза на „Стима Инженеринг“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 525. 60 евро.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.